

PRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

- 96 — z dnia 5 marca 1959 r. w sprawie nadawania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych załogom, które uzyskały najlepsze wyniki we współzawodnictwie pracy 171

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 97 — nr 67 z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie sprzedaży odbiorcom prywatnym maszyn, urządzeń i środków transportowych produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowe 173

ZARZĄDZENIA:

- 98 — Ministra Finansów z dnia 17 lutego 1959 r. w sprawie trybu odprowadzania opłat plantatorskich, potrącanych z należności za zakontraktowane produkty rolne, począwszy od zbiorów 1957 r. 175
- 99 — Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1959 r. w sprawie zasad normowania środków obrotowych i ustalania pasywów stałych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych 175
- 100 — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 lutego 1959 r. w sprawie zwolnienia niektórych grup absolwentów od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy 176
- 101 — Ministra Komunikacji z dnia 27 lutego 1959 r. zmieniające zarządzenie z dnia 20 sierpnia 1955 r. w sprawie zatwierdzenia norm eksploatacyjnych i instrukcji o przewozie ładunków ciężarowymi pojazdami samochodowymi 176

INSTRUKCJA

- 102 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 lutego 1959 r. Wytyczne dla wydziałów budownictwa prezydiów rad narodowych w sprawie wydawania pozwoleń na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie 177

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 5 marca 1959 r.

w sprawie nadawania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych załogom, które uzyskały najlepsze wyniki we współzawodnictwie pracy.

Dla podkreślenia wysiłków klasy robotniczej w budownictwie socjalizmu oraz w celu wyróżnienia załóg, które w socjalistycznym współzawodnictwie osiągnęły najlepsze wyniki, Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych uchwalają, co następuje:

§ 1. 1. Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych nadają sztandary przechodnie załogom przedsiębiorstw, które uzyskały najlepsze wyniki we współzawodnictwie pracy między przedsiębiorstwami w poszczególnych re-sortach.

2. Wraz ze sztandarami przechodnimi, o których mowa w ust. 1, przyznaje się dyplomy i nagrody pieniężne.

3. Gałęzie gospodarki narodowej, w których załogom przedsiębiorstw przyznaje się sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych, oraz wysokość rocznego funduszu nagród określa załącznik do uchwały.

§ 2. Współzawodniczyć o sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych może załoga przedsiębiorstwa, która zapozna się i przyjmie na nara-

dach produkcyjnych kryteria oraz zadania współzawodnictwa ustalone na dany okres w trybie przewidzianym w § 3, a konferencja samorządu robotniczego lub tam, gdzie nie ma konferencji samorządu robotniczego — konferencja ekonomiczna podejmie uchwałę o przystąpieniu załogi do współzawodnic-twa pracy.

§ 3. 1. Właściwi ministrowie w uzgodnieniu z zarządami głównymi związków zawodowych ustalą na każdy okres, za który przyznaje się sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych, zadania i kryteria współzawodnictwa, które ze względu na potrzeby gospodarki narodowej i danej gałęzi przemysłu uznają za najbardziej ważne i konieczne.

2. Sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych przyznaje się załodze najlep-szego przedsiębiorstwa jeden lub dwa razy do roku, w usta-lonych przez właściwych ministrów i zarządy główne zwią-zków zawodowych okresach, które powinny uwzględniać spe-cyfikę branżową, cykle produkcyjne itp.

3. Ustalone okresy powinny umożliwiać podsumowanie wykonania wyznaczonych zadań oraz sprawdzenie innych

wskaźników ekonomicznych na podstawie danych bilansowych ilustrujących gospodarkę zakładu bez sporządzania specjalnej sprawozdawczości.

§ 4. 1. Podsumowania i oceny wyników współzawodnictwa o sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych dokonują ministerstwa łącznie z zarządami głównymi związków zawodowych, po każdym okresie i cyklu produkcyjnym, tak aby terminy oceny wyników pozwoliły na wręczenie sztandarów w zasadzie za pierwszy okres (IV i I kwartału) na uroczystościach pierwszomajowych oraz za drugi okres (II i III kwartału) w okresie święta rewolucji bądź świąt poszczególnych branż, a w zakładach o produkcji sezonowej po zakończeniu sezonu.

2. Wnioski o przyznanie sztandaru przechodniego Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych przedstawia właściwy minister wraz z zarządem głównym związku zawodowego do decyzji Prezesowi Rady Ministrów i Przewodniczącemu Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 5. Sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych wręcza Prezes Rady Ministrów i Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych lub z ich upoważnienia właściwy minister i członek prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 6. O rozdziale nagrody pieniężnej wśród załogi albo o przeznaczeniu jej części bądź całości na inne uzasadnione społecznie cele decyduje konferencja samorządu robotniczego, a tam gdzie nie ma konferencji samorządu robotniczego — konferencja ekonomiczna.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwo, którego załoga zdobyła kolejny trzykrotnie sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych lub pięciokrotnie niekolejno w ciągu kolejnych siedmiu okresów współzawodnictwa, zatrzymuje sztandar na własność i otrzymuje nagrodę specjalną Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych.

2. W związku ze zdobyciem sztandaru na własność właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym związku zawodowego może wystąpić o nadanie odznaczenia państwowego przedsiębiorstwu, o którym mowa w ust. 1, oraz przedstawić do odznaczeń państwowych wyróżniających się we współzawodnictwie pracowników przedsiębiorstwa.

§ 8. Osiągnięcia w zakresie metod pracy i organizacji produkcji najlepszego przedsiębiorstwa powinny być szeroko wykorzystywane przez ministerstwa, zarządy przemysłu, zjednoczenia wspólnie z branżowymi związkami zawodowymi w celu spopularyzowania i zachęcenia innych zakładów pracy do ich stosowania. Należy przy tym w dużym zakresie wykorzystywać metodę porównawczych wskaźników produkcyjnych, technicznych i ekonomicznych charakterystycznych dla zakładów pracy analogicznych gałęzi gospodarki (przemysłu) w kraju i za granicą.

§ 9. Upoważnia się ministrów do ufundowania:

- 1) sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych, nadawanych przedsiębiorstwom lub zakładom, które zdobędą pierwsze miejsce we współzawodnictwie;
- 2) dyplomów i nagród pieniężnych przyznawanych wraz z tymi sztandarami przechodnimi.

§ 10. Zasady i tryb nadawania sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych oraz wysokość nagród związanych z ich nadaniem określą właściwi ministrowie wspólnie z zarządami głównymi związków zawodowych, w ramach posiadanych na ten cel funduszy.

§ 11. Sztandar przechodni ministra i zarządu głównego związku zawodowego wręcza minister oraz przewodniczący zarządu głównego związku zawodowego lub z ich upoważnienia podsekretarz stanu i członek prezydium zarządu głównego związku zawodowego.

§ 12. Upoważnia się przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do ufundowania:

- 1) sztandarów przechodnich prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i zarządów głównych związków zawodowych, nadawanych przedsiębiorstwom lub zakładom przemysłu terenowego, przemysłu terenowego materiałów budowlanych i przedsiębiorstwom terenowym budownictwa, które zdobędą pierwsze miejsce we współzawodnictwie;
- 2) dyplomów i nagród pieniężnych przyznawanych wraz z tymi sztandarami.

§ 13. Zasady i tryb nadawania sztandarów przechodnich prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i zarządów głównych związków zawodowych oraz wysokość nagród związanych z ich nadaniem określą właściwi przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z właściwymi ministrami wspólnie z zarządami głównymi związków zawodowych, w ramach posiadanych na ten cel funduszy.

§ 14. Sztandar przechodni przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) i zarządów głównych związków zawodowych wręcza przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub z ich upoważnienia członek prezydium wojewódzkiej rady narodowej i członek prezydium zarządu okręgowego związku zawodowego.

§ 15. Dla najlepszych wydziałów, oddziałów i brygad (zespołów) wyróżniających się we współzawodnictwie mogą być nadawane proporce przechodnie i związane z tym nagrody pieniężne.

§ 16. Urząd Rady Ministrów, zainteresowani ministrowie i przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z Ministrem Finansów przeznaczają odpowiednie kwoty na pokrycie wydatków związanych z realizacją §§ 1, 8, 11, 12 i 15 uchwały.

§ 17. 1. Traci moc uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 15 października 1955 r. w sprawie ufundowania sztandarów przechodnich Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandarów przechodnich ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych (Monitor Polski Nr 102, poz 1401).

2. Dotychczasowe wzory sztandarów, proporców i dyplomów zachowują moc.

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
I. Loga-Sowiński

Załącznik do uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 5 marca 1959 r. (poz. 96).

SZTANDARY PRZECHODNIE RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH ORAZ
ROZNY FUNDUSZ NAGRÓD

Resort	Przedsiębiorstwa, których załogi mogą ubiegać się o sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych	Roczny fundusz nagród w tysiącach zł
Górnictwa i Energetyki	dla najlepszej załogi kopalni	400.—
	" " " elektrowni, zakładu energetycznego	120.—
Przemysłu Ciężkiego	dla najlepszej załogi huty żelaza i stali	400.—
	" " " przemysłu maszynowego	400.—
	" " " huty metali nieżelaznych	200.—
Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	dla najlepszej załogi przedsiębiorstwa ogólnobudowlanego	320.—
	" " " przedsiębiorstwa wyspecjalizowanego	280.—
	" " " przemysłu cementowego	140.—
	" " " przemysłu materiałów budowlanych	100.—
Przemysłu Chemicznego	dla najlepszej załogi przemysłu chemicznego	320.—
Przemysłu Lekkiego	dla najlepszej załogi przemysłu włókienniczego	350.—
	" " " przemysłu skórzanego	200.—
Komunikacji	dla najlepszej załogi dyrekcji okręgu kolejowego	400.—
Żeglugi i Gospodarki Wodnej	dla najlepszej załogi przedsiębiorstwa w resorcie żeglugi i gospodarki wodnej	180.—
Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	dla najlepszej załogi przedsiębiorstwa w resorcie leśnictwa i przemysłu drzewnego	180.—
Przemysłu Spożywczego i Skupu	dla najlepszej załogi przemysłu cukrowniczego	50.—
	" " " przemysłu mięsnego	70.—
Rolnictwa	dla najlepszej załogi państwowego gospodarstwa rolnego, państwowego ośrodka maszynowego lub innego przedsiębiorstwa w resorcie rolnictwa	50.—
Handlu Wewnętrznego	dla najlepszej załogi przedsiębiorstwa w resorcie handlu wewnętrznego	70.—
Łączności	dla najlepszej załogi dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji	100.—

97

UCHWAŁA Nr 67 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1959 r.

w sprawie sprzedaży odbiorcom prywatnym maszyn, urządzeń i środków transportowych produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowe.

§ 1. 1. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa produkujące maszyny i urządzenia wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do uchwały określają w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości ilości maszyn i urządzeń nie rozdzielanych, jakie mogą być sprzedawane corocznie przez jednostki zbytu lub wyznaczone przedsiębiorstwa produkcyjne osobom nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej, a w szczególności rzemieślnikom indywidualnym. Ilości maszyn i urządzeń rozdzielanych, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do uchwały, jakie mogą być sprzedawane osobom nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej, określone są w rocznych planach rozdziału.

2. Minister, o którym mowa w ust. 1, może w uzasadnionym przypadku na wniosek Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości zezwolić na sprzedaż osobie nie będącej jednostką gospodarki uspołecznionej maszyny nie wymienionej w wykazie stanowiącym załącznik do uchwały.

3. Treść w paragrafach następujących jest mowa o maszynach, rozumie się przez to również urządzenia i środki transportowe.

§ 2. 1. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości określi szczegółowe zasady sprzedaży maszyn objętych wykazem stanowiącym załącznik do uchwały osobom nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej.

2. Sprzedaż osobom nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej maszyn objętych załączonym wykazem powinna się odbywać po zaspokojeniu potrzeb jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 3. Sprzedaż maszyn produkowanych zarówno przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego, jak i przez przedsiębiorstwa przemysłu terenowego jednostkom gospodarki nie uspołecznionej może być dokonywana jedynie po cenach detalicznych ustalonych według zasad określonych przez Państwową Komisję Cen na wniosek ministra nadzorującego pro-